

Återblick

av Maria Eriksson

De talte sig samman en vårkvällsstund
tills skymningen föll över himmelens blå.
En kunde på natten ej få en blund
för de tankar som trängde sig på.
En annan såg syner i framtidstro.
Nog borde det lyckas ändå
att slå till det förgångna en minnesbro
av saker och grejor som användes då
i längese'n bortfarna da'r.

Som åbrodd och gräslök var vår sticker opp
små strån ur den råa och isiga mull,
så kan vi hos varann gjuta levande hopp
- för fädrens och mödrarnas skull.
Vi minns hur de sutto vid karda och rock
beredde båd' ullgarn och lin.
Visst hör vi en pingla från fårenas flock.
Ser linblommor vaja i sunnanvinds vin.
Så skönt! Alla minnen är kvar.

Till gården det kom en ny traktor en dag
och granngårdsgubbarna ilade dit.
Alla männen var eniga nu över lag:
Visst hade det varit ett vådligt slit.
Urmodiga redskap och verktyg man haft.
Nog borde man nu köpa nytt,
som fordrade mindre mankraft.
Nu allt slitet och nött blev utbytt.
Milt tänkte man på hur det en gång var.

För kommande släkten det borde bli kvar
det gamla och forna. Man samlade hop.
Att flytta Per-Lars' går'n tog veckor och da'r.
Vi borde ha stöttat med uppmuntringsrop.
Hille Hembygdsförening blev stor, som man
väntat.
Allting är ju ordnat med snille och smak.
Och minnet av pionjäreerna står präntat
i hjärtan, som klappa för hembygdens sak.
Vi gå med förtröstan mot framtidens da'r.

Till symöte samlas ju kvinnor allt fort.
De tänker och undrar idag liksom då.
Det gått femtio år. Ack, hur mycket som blev
gjort.
Vi beundrar det nu. Ej en dröm blott mot
rymdernas blå.
Nej, en påtaglig levande verklighet
det blivit av framsynthets tankar och dröm.
Av rasslande stickor och vävstolens dunk.
Av korsstyngsmönster och näversöm.
Vår Hembygdsförening den vill vi ha kvar.

MARIA ERIKSSON. Foto: Ufo.

Dikten ÅTERBLICK skrevs av Maria Eriksson
inför Hille Hembygdsförenings 50-årsjubileum.

[Hillebygden, Nr. 3, 1989]